

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
Petru Moraru

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpata Corcinschi Nadejda și avocatul acesteia Cebanaș Alexandru, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014 și de partea vătămată Goncear Margarita și avocatul acesteia Murzac Angela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Corcinschi Nadejda Gheorghe,

născută la 15 mai 1973, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str-la 2 Florăriei, nr. 7, ap. 11,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 ianuarie 2012 - pînă la 30 iunie 2014; (instanța de fond);

2. de la 21 iulie 2014- pînă la 25 septembrie 2014; (instanța de apel);

3. de la 11 decembrie 2014 - pînă la 10 martie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2014, procesul penal în privința lui Corcinschi Nadejda, în baza art. 214 alin. (1) Cod penal a fost încetat, pe motivul expirării prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost admisă. S-a dispus încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate Goncear Margarita prejudiciul material cauzat în sumă de 3546,26 lei, cheltuieli pentru tratament chirurgical în sumă de 31 500 lei, prejudiciul moral în mărime de 200 000 lei și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 1500 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Corcinschi

Nadejda, nevînd licență sau altă autorizație pentru practicarea medicinei ca profesie, prin intermediul ziarului „Makler” a publicat anunțul privind activitatea salonului său de frumusețe cu sediul în mun. Chișinău, str. Tighina, nr. 25, cu scopul obținerii unui profit în urma practicării ilegale a medicinei. Ulterior, la 20 și 21 aprilie 2010 la solicitarea lui Gonciar M. a efectuat ultimei contra plată intervenții medicale exprimate prin masajul sînilor și injecții cu medicamente nestabilite în regiunea sînilor, în urma cărui fapt i-a cauzat din imprudență lui Gonciar M. conform raportului de expertiză medico-legală complexă în comisie nr. 247 din 13.05.2011, *leziuni corporale ușoare*.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Cebanaș Alexandru în numele inculpatei a contestat-o cu apel, unde a solicitat casarea cesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Corcinschi Nadejda pe motiv că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat următoarele:

- ordonanța de anulare a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și ordonanța de punere sub învinuire sunt lovite de nulitate absolută;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că la partea vătămată s-au depistat vătămări corporale ușoare, pe cînd latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 214 alin. (1) Cod penal, prevede cauzarea unei vătămări medii sau grave integrității corporale sau sănătăți;

- lipsa legăturii cauzale dintre acțiunile imputate inculpatei, aparatele și substanțele care se incriminează că le-ar fi administrat Corcinschi N. părții vătămate și vătămarile corporale depistate la Gonciar M.;

- în speță instanța de fond a adoptat o soluție de încetare a procesului penal prin urmare, aceasta în conformitate cu prevederile art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, urma să lase acțiunea civilă fără soluționare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014, apelul a fost admis, casată parțial sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, acțiunea civilă înaintată de Gonciar M. a fost lăsată fără soluționare, fiindu-i explicat dreptul de a înainta acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate le-a dat o apreciere justă, corect încadrînd acțiunile inculpatei în

baza art. 214 alin. (1) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate prin cumulul de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor.

Totodată, Colegiul penal a relevat că, motivul invocat de apărare referitor la faptul că în speță soluționarea acțiunii civile contravine prevederilor art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, este întemeiat, argumentând că procesul penal în privința lui Corcinschi N. corect a fost încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală, prin urmare, reieșind din norma de drept menționată instanța de apel a conchis că, acțiunea civilă urmează a fi lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

6. Împotriva hotărîrilor pronunțate în cauză au declarat recurs ordinar inculpata și avocatul acesteia Cebanaș Alexandru, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la pct. 6), 8) alin. 1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În argumentarea soluției solicitate recurenței au invocat următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului invocat referitor la chestiunea privind lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate;

- instanțele ierarhic inferioare nu au supus aprecierii raportul de expertiză medico - legală nr. 247 din 13.05.2011, prin care la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale ușoare, pe cînd în sensul art. 214 alin. (1) Cod penal, se are în vedere cauzarea unei vătămări medii sau grave a sănătății;

- nu a fost stabilită existența legăturii de cauzalitate dintre acțiunile imputate inculpatei, aparatele și substanțele care i se incriminează că i s-ar fi administrat părții vătămate și urmările survenite la ultima;

- acuzarea nu a prezentat careva probe, care ar confirma că Corcinschi N. a acordat asemenea servicii de mai multe ori și diferitor persoane, prin urmare în speță nu există componenta de infracțiune prevăzută la art. 214 alin. (1) Cod penal;

- la materialele cauzei nu există careva probe care ar confirma că inculpata practica medicina sau activitatea farmaceutică ca profesie;

- prin ordonanța din 05 septembrie 2011 procurorul Procuraturii Centru

mun. Chișinău, neîntemeiat a dispus anularea ordonanței de scoatere de sub urmărirea penală din 04.11.2010 și a dispus reluarea urmăririi penale în privința lui Corcinschi N., deoarece în speță nu au fost stabilite fapte noi sau recent descoperite și nici un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente de natură să afecteze hotărîrea pronunțată.

6.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar au contestat-o partea vătămată Goncear M. și avocatul acesteia Murzac A., care, invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate și menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale recurentele au menționat că vina inculpatei a fost dovedită pe deplin prin materialele cauzei, prin urmare, acțiunea civilă urma a fi admisă, pe motiv că aceasta a fost probată pe deplin, fiind demonstrat faptul că în rezultatul acțiunilor inculpatei, părții vătămate i-au fost pricinuite atât suferințe fizice cât și morale.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul inculpatei Corcinschi N. și avocatului acesteia Cebanaș A. urmează a fi respins ca inadmisibil, iar cel al părții vătămate Goncear M. și avocatului acesteia Murzac A. admis, din următoarele considerente:

7.1. Cu referire la recursul inculpatei Corcinschi Nadejda și avocatului acesteia Cebanaș Alexandru:

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, inculpata și avocatul acesteia au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Analizând materiale cauzei, Colegiul lărgit relevă că, instanța de apel, judecând apelul avocatului Cebanaș A. în numele inculpatei, a supus unei cercetări minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatei Corcinschi N. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 214 alin. (1) Cod penal, este dovedită pe deplin.

Fiind în prezența împrejurărilor, conform cărora probele administrate la dosar și anume: *declarațiile părții vătămate Goncear M., martorilor Cojemeachin N., Mustață A.*, precum și actele cauzei: - *procesul verbal de percheziție din 31 iulie 2010 (f.d.60-61); - procesul verbal de examinarea a obiectului din 04 august 2010 (f.d.62);- raportul de expertiză medico-legală nr. 247 din 13 mai 2011 conform căruia la Goncear M. au fost depistate multiple cicatrice a glandelor mamare ca rezultat al plăgilor purulente, care se califică ca leziuni corporale ușoare (f.d.78 – 81)*, au permis instanței de apel să conchidă asupra legalității și temeiniciei concluziei primei instanțe, corect fiind menținută sentința în latura penală, prin care Corcinschi Nadejda a fost condamnată în baza art. 214 alin.(1) Cod penal.

În opinia Colegiului penal sunt neîntemeiate argumentele recurenților, precum că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Sub aspect doctrinar, în viziunea instanței de recurs se regăsesc în acțiunile ce i se incriminează lui Corcinschi Nadejda, elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute la art. 214 alin. (1) Cod penal, care include 1. fapta prejudiciabilă, ce constă în acțiunea de practicare a medicinei ca profesie; 2. urmările prejudiciabile sub formă de vătămare a sănătății; 3. legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile:

Astfel în speță, *practicarea medicinei ca profesie* de către inculpată se dovedește prin faptul că ultima sistematic plasa anunțuri în ziarul „Makler” privind prestarea serviciilor medicale cu plată, fapt ce denotă obișnuința lui Corcinschi N. de a acorda servicii medicale în mod reiterativ, prin urmare se poate deduce obișnuința acesteia de a desfășura medicina ca profesie.

Urmările prejudiciabile și legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, se confirmă prin raportul de expertiză medico –legală în comisie nr. 247 din 13 mai 2011, conform căruia la Goncear M. au fost depistate multiple cicatrice a glandelor mamare ca rezultat al plăgilor purulente, care au

fost produse în circumstanțele descrise în ordonanța de dispunere a efectuării expertizei medico – legale și se califică ca leziuni corporale ușoare (f.d.78 – 81).

Argumentul recurenților precum că acuzarea nu a prezentat probe care ar confirma faptul că inculpata a acordat asemenea servicii de mai multe ori, contravin materialelor cauzei, acest fapt fiind probat prin declarațiile părții vătămate din care rezultă că inculpata contra plată, la 20.04.2010 i-a administrat o injecție în ambii șini, iar a doua zi, adică la 21.04.2010, încă 4 injecții, declarațiile părții vătămate fiind confirmate de martorul Cojemeachin N.

Mai mult, în urma efectuării percheziției la oficiul inculpatei din str. Tighina, nr. 25, mun. Chișinău, au fost depistate și anexate la materiale cauzei în calitate de corpuri delictive: o foaie de format A4 în care sunt indicate prețurile serviciilor prestate, un carnet de evidență a pacienților și procedurile efectuate, 9 cereri de plasare a anunțului în ziarul „Makler”, ceia ce în ansamblu demonstrează practicarea sistematică a medicinei de către Corcinschi N. în lipsa licenței sau altei autorizații.

Instanța de recurs respinge ca nefondat argumentul invocat de apărare referitor la faptul că la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale ușoare, pe când în sensul art. 214 alin. (1) Cod penal se are în vedere cauzarea unei vătămări medii sau grave a sănătății.

La acest capitol, Colegiul lărgit ține să menționeze că, pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 214 alin. (1) Cod penal, este necesar ca urmare a practicării ilegale a medicinei, victimei să i se cauzeze o vătămare a sănătății.

Prin *vătămare corporală* se înțelege prejudiciul cauzat sănătății prin dereglarea integrității anatomice a organelor și țesuturilor sau a funcțiilor acestora, provocate de acțiunea diferiților agenți externi: mecanici, fizici, chimici, biologici sau psihici.

Potrivit pct. 25 din Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămarilor corporale nr.99 din 27.06.2003, sunt stabilite următoarele grade de gravitate a vătămării integrității corporale sau a sănătății: vătămări grave; medii; ușoare și leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Prin urmare, reieșind din cele menționate Colegiul penal conchide că, pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii incriminate inculpatei, nu are importanță gravitatea vătămarilor care i-au fost pricinuite victimei, or în cazul în care, gradul vătămarilor cauzate are importanță pentru încadrarea faptei legiuitorul expres prevede caracterul și gradul acestor vătămări, iar cu titlu de exemplu poate fi invocat art. 151 Cod penal „*Vătămarea intenționată gravă a*

integrității corporale sau sănătății” sau art. 152 Cod penal „Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau sănătății”.

În continuare, instanța de recurs se va pronunța și asupra alegațiilor recurențelor referitor la ilegalitatea ordonanței din 05 septembrie 2011, prin care s-a dispus anularea ordonanței de scoatere de sub urmărirea penală din 04 noiembrie 2010 și reluarea urmăririi penale în privința lui Corcinschi N.

Așadar, verificând minuțios materialele cauzei în acest aspect, instanța de recurs conchide că, ordonanța nominalizată este întemeiată și legală la adoptarea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărîrea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire.

Prin urmare ordonanța din 05 septembrie 2011 prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale în privința lui Corcinschi N. a fost adoptată în legătură cu apariția unor fapte noi, astfel, prin raportul de expertiză medico-legală în comisie complex nr. 247 din 13 mai 2011, au fost elucidate unele circumstanțe, care la data adoptării ordonanței de scoatere de sub urmărire penală (04 noiembrie 2010) nu erau cunoscute.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

În atare circumstanțe, se evidențiază că, deși ordonanța din 05 septembrie 2011 privind reluarea urmăririi penale a fost contestată în conformitate cu prevederile art. 299¹ Cod de procedură penală, ulterior nici inculpata și nici avocatul acesteia Donica A. n-au contestat ordonanța procurorului ierarhic superior de respingere a plîngerii din 12 octombrie 2011, în modul și termenul

prevăzut de lege judecătorului de instrucție, ceea ce prezumă că au fost de acord cu această ordonanță.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Totodată, Colegiul penal atestă că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului declarat de partea apărării și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurenților că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii pentru care aceasta a fost condamnată, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată urmează a fi apreciată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, Corcinschi N. urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Generalizînd cele expuse mai sus, Colegiul conchide că temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpata Corcinschi N. și avocatul acesteia Cebanaș A. nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate în această parte.

7.2. Cu referire la recursul părții vătămate Gonciar Margarita și avocatul acesteia Murzac Angela:

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărîrea atacată, cu menținerea hotărîrii primei instanțe, cînd apelul a fost greșit admis.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod.

Aliniatele (2) și (5) ale aceluiași articol, precum și art. 4 din Constituția Republicii Moldova, stipulează că dacă există neconcordanțe între prevederile tratatelor internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale, iar dacă instanța stabilește că norma juridică națională ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor tratatelor

internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, instanța va aplica reglementările internaționale în direct, motivînd hotărîrea adoptată.

Totodată, Colegiul penal relevă și faptul că Hotărîrile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii atît pentru organele de urmărire penală, procurori cît și pentru instanțele de judecată.

Ținînd cont de cele menționate mai sus Colegiul lărgit reiterează, practica CEDO (cazul *Dinchev vs. Bulgaria* din 22.01.2009 și *Tounchev vs Bulgaria* din 19.11.2009) unde Curtea menționează că nesoluționarea laturii civile în cazul prescripției răspunderii penale încalcă dreptul de acces la justiție al părții civile atunci cînd acest lucru se datorează în întregime încetinelii cu care autoritățile au lucrat cazul, indiferent de posibilitatea de a introduce sau nu o acțiune civilă separată. Curtea a mai decis că, odată ce partea vătămată a optat pentru o acțiune civilă în procesul penal, el este îndreptățit ca cererea sa civilă să fie soluționată în acest proces și nu are îndatorirea de a introduce o acțiune separată ulterior.

Raportînd cele menționate mai sus la cazul supus judecării Colegiul penal conchide că instanța de fond corect a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și just a dispus încasarea prejudiciului solicitat.

Revenind la decizia instanței de apel care se contestă Colegiul penal lărgit concluzionează că, la adoptarea soluției instanța ierarhic inferioară a luat în considerație doar prevederile art. 225 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de judecată lasă acțiunea civilă fără soluționare în procesul penal în cazul adoptării sentinței de încetare a urmăririi penale, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile, fără a ține cont de prevederile art. 7 Cod de procedură penală, art. 4 din Constituția R. Moldova, precum și nu a luat în considerație practica Curții Europene a Drepturilor Omului.

Sub acest aspect, instanța de recurs relevă că jurisprudența Curții este de o aplicabilitate directă în ordinea juridică internă, fapt ce presupune că soluțiile pronunțate de magistrații europeni urmează a fi urmărite de instanțele naționale în practica sa judiciară pe marginea spețelor similare, fiind astfel stabilit un grad de protecție adecvat, drepturilor consacrate. Or, rolul exercitat de Curtea de la Strasbourg este unul subsidiar, fiind complementar după natura sa juridică, dar obligatoriu după caracter. Prin urmare, instanțele naționale au obligația să țină cont de interpretarea noțiunilor de bază date de Curte,

noțiunile înserate în convenție neputând fi privite prin prisma sistemelor naționale.

Așadar, autoritatea de lucru interpretat a hotărîrilor instanței europene produce în realitate efecte *erga omnes*, prin faptul că instanțele naționale au obligația de a aplica dispozițiile Convenției prin prisma interpretărilor date de Curte noțiunilor acesteia.

Rezumînd cele menționate, Colegiul penal lărgit conchide că în speță, prin nesoluționarea acțiunii civile în procesul penal, părții vătămate i-a fost îngădit liberul acces la justiție, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de aceea instanța de recurs conchide că recursul ordinar declarat de partea vătămată Goncear M. și avocatul acesteia Murzac A. este întemeiat și urmează a fi admis, casată parțial în latura civilă decizia instanței de apel cu menținerea în această parte a hotărîrii primei instanțe.

8. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 1) și 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpata Corcinschi Nadejda și avocatul acesteia Cebanaș Alexandru.

Admite recursul ordinar declarat de partea vătămată Goncear Margarita și avocatul acesteia Murzac Angela, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014, în latura civilă, cu menținerea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2014.

Decizia este irevocabilă, publicată la 02 aprilie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru